

महात्मा फुले कृषि विद्यापीठ, राहुरी

एप्रिल महिन्यातील कामांचा तपशील

भुईमूग (उन्हाळी)

* भुईमूग पिकाच्या पानावरील टिक्का व तांबेरा रोगाचा प्रादुर्भाव झाल्यास फ्ल्युबेनडॉमाईड ३.५% + हेकझाकोनेझोल ५% डब्ल्यू.जी.२५ ग्रॅम प्रति १० लिटर पाण्यातून फवारावे.

बागायती कापूस

* कापूस लागवडीसाठी मध्यम ते भारी, १० सें. मी. पेशे जास्त खोली असणारी व चांगला निचरा होणारी जमीन निवडावी. जमीनीचा सामू ६ ते ८.५ पर्यंत असावा.

* जमीनीची खोली नांगरट करून जमीन उहाळ्यात तापू घावी.

ऊस

* सुरु उसासाठी रासायनिक खताचा तिसरा हसा हेक्टरी २५ किलो नत्र (५५ किलो युरिया) देऊन बाल्बांधणी करावी.

* ऊस पिकास ८ ते १० दिवसाच्या अंतराने पाणी घावे. शक्य असल्यास उसाच्या पाचटाच्या आच्छादनाचा वापर करा. पाणी कमी असल्यास उसात एक सरी आड पाणी घावे.

* खोडकिंड या किंडीचा फार प्रादुर्भाव झाल्यास शेतात उगवण विरळ दिसते. अशावेळी एकरी रोपांची संख्या योग्य प्रमाण राखण्यासाठी लागणीबोरवर प्लॅस्टिकच्या पिशव्यांमध्ये अगर प्लॅस्टीक ट्रे मध्ये पुरेश उसाची रोपे तयार करून योग्य वेळी नांग्या भरण्यासाठी (विरळ जागी) ही रोपे लावावीत.

* पाचटाचे सरीमध्ये आच्छादन (मलिंगं) अवश्य करावे. त्यामुळे देखील खोडकिंडीचा प्रादुर्भाव कमी होतो.

* उसाला एक ते दीड महिन्यानंतर बाळ बांधणी केल्यास खोडकिंडीचे पतंग बाहेर पडल्याने तयार झालेली छिंद्रे बंद होण्यास मदत होईल व पतंग बाहेर पडल्यार नाहीत.

* उसामध्ये मका, ज्वारी व गहू ही आंतरपिके न घेता कांदा, लसून, कोथिंबीर, पालक ही आंतरपिके घ्यावीत.

* ऊस लागवडीनंतर ४० ते ५० दिवसांनी ३ ते ४ फुले ट्रायोकोकार्ड/हेक्टर या प्रमाणात साधारण: १० ते १५ दिवसाच्या अंतराने लावावीत.

* खोडकिंडीच्या प्रभावी नियंत्रणासाठी हेक्टरी ५ कामगंध सापले (इ.एस.बी.ल्यु) शेतात लावावे. कलोरेनट्रॅनिलीप्रोल ०.४% दाण्डार १८.७५ किलो प्रति हेक्टरी अथवा.

* सदील किटकनाशक वापरताना १ किलो औषधामध्ये ३ किलो बारीक माती चांगली मिसलावी व कुदलीने अर्धे फुट अंतरावर चढी घेवून माती आड करावे व हलके पाणी घावे. सर्व प्रकाराच्या ऊस पोखरण्याच्या किंडीसाठी अशाप्रकारचे दाण्डार औषधांची उपाययोजना करावी. तरच आपल्याला चांगल्या प्रकारे परिणाम मिळतो.

* काणी व गवताळ वाढीची बेठे समूळ काढून नष्ट करावीत. उसासाठी ठिबक सिंचनाचा वापर करावा. ठिबक सिंचनाची सोय असल्यास ५ ते ९ आठवड्यांपर्यंत उसाच्या वाढीच्या अवस्थेनुसार प्रति हेक्टरी ७० किलो नत्र, ३२ किलो स्फुरद व १४ किलो पालाश तर १० ते १२ आठवड्यांपर्यंत प्रति हेक्टरी १०० किलो नत्र, ५१ किलो स्फुरद व ३२ किलो पालाश प्रति हेक्टरी सात दिवसांच्या अंतराने समान हप्त्यात विभागून ठिबक सिंचन प्रणालीमधून घ्यावीत.

* ऊस पिकासाठी जास्तीत जास्त क्षेत्रावर शेतकऱ्यांनी ठिबक सिंचन पाणी घ्यवस्थापन पद्धतीचा अवलंब करावा.

* ज्या ठिकाणी पाण्याची उपलब्धता कमी आहे अशा ठिकाणी यापुढे पाणी देताना एक आड सरीतुन पाणी घावे.

* पाण्याचा ताण पडत असल्यास उभ्या पिकातील खालची पक्क झालेली तसेच वाळेली पाने काढून ती आच्छादन म्हणून सीरीत पसरावी. जेणे करून पाण्याचे बाष्णीभवन कमी होवून जमीनीत ओलावा टिकवून राहण्यास मदत होईल.

* पिकास पाण्याचा ताण असल्यास लागणीनंतर ६०,१२० आणि १८० दिवसांनी २% म्युरेट ऑफ पोटेश व २% युरिया यांचे मिश्रण करून पिकावर फवारणी करावी.

* पाण्याची कमतरता असल्यास बाष्णीभवन कमी करण्यासाठी ६ ते ८% केवोलीन या बाष्णोर्धकाची फवारणी करावी.

* ऊस पीक हेतू पाण्याची उपलब्ध पाण्यासाठी होणारी स्पर्धा कमी होवून ऊस वाढीसाठी उपयुक्त ठेल.

* लागवडीच्या ऊस पिकात तसेच खोडव्याच्या पिकास हेक्टरी ५ ते ६ टन पाचटाचे आच्छादन करून प्रती ८ किलो युरिया, १० किलो सुपर फॉस्फेट व १ किलो पाचट कुजिविण्याच्या जिवाणूचा वापर करावा.

गहू

* धान्य कडक उन्हात वाळवून साठवणूक करावी. साठवणुकीच्या वेळी औषध वापरावे.

खरीप नाचणी लागवड

१. शेतीची नांगरट करणे २. कुळवणी करणे
३. शेतातील धसकटे वेचणे

फलबाग व्यवस्थापन

- * डालिंब - पाणी व्यवस्थापनाकडे लक्ष घावे. फल पोखरण्याच्या अल्पीचे नियंत्रणासाठी ५% निबोळी अर्काची फवारणी करावी. तेल्या रोगाचा प्रादुर्भाव टाळण्यासाठी हंगामी प्रतिबंधात्मक उपाययोजना कराव्यात.
- * सिताफल - बहार धत्तेलेल्या झाडासाठी पाणी व्यवस्थापन करावे. पिठऱ्या ढेकून या किंडीचे सर्वेक्षण करून किड व्यवस्थापन करावे.
- * बोर - बहार ताणावर सोडावी.
- * कागदी लिंबू - उहाळ्यात ८-१० दिवसाचे अंतराने पाणी घावे. रोगट, किडप्रस्त व वाळेलेल्या फांद्याची छाटाणी करावी.
- काळीमाशी : थायोमिथोकझाम १ ते १.५ ग्रॅम / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- खवले कीड : क्विनांलफॉस ३० मिली / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- शेंडेमर : कॉपर ऑक्सीक्लोरोआइड ३० ग्रॅम / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- मोसंबी व लिंबू बागेमध्ये फांदीमर रोगाच्या नियंत्रणासाठी कार्बन्डाझीम १ ग्रॅम किंवा कॉपर ऑक्सीक्लोरोआइड ३ ग्रॅम प्रति लिर याण्यातून एप्रिल महिन्याच्या पहिल्या किंवा दुसऱ्या आठवड्यात फवारणी करावी.

भाजीपाला व्यवस्थापन

- * रबी कांद्याचे पीक काढणी अवस्थेत असल्यास तीन आठवडे आधी पिकांचे पाणी तोडावे. त्याच्यप्रमाणे बुरशीनाशकाचा फवारा घ्यावा.
- * लसून पीक काढणी अवस्थेत असल्यास तीन आठवडे आधी पाणी तोडावे व बुरशीनाशकाची फवारणी करावी.
- * कांदा पिकाची काढणी करून कांदा ३ ते ५ दिवस शेतात सुकवावा.
- * कांद्याची पात कापतेवेळी २.५ ते ३.० सेंमी. पात ठेवून कापावी.
- * पात कापलेला कांदा १५ ते २० दिवस सावलीमध्ये सुकवावा व प्रतवारी करून मध्यम आकाराचा कांदा चालीमध्ये साठवावा.
- * लसून पिकाची काढणी करून पातीसह गड्या बांधून हवेशीर जागेवर साठवणी करावी.
- * टोमेटो पिकाची काढणी ३ ते ४ दिवसांनी करावी.
- * उन्हाळी भेंटी पिकाची तोडणी एक दिवस आड करावी.
- * गवार पिकाची काढणी करावी.
- * वेलरार्या भाजीपाल्याची काढणी वेळेवर करावी.
- * किड व रोगांचा प्रादुर्भाव आढळून आल्यास तज्ज्ञाच्या सल्यानुसार नियंत्रणाचे उपाय करावेत.
- * उन्हाळी टोमेटो पिकास आधार घावा त्यासाठी ताटी पद्धतीचा अवलंब करावा.
- * टोमेटो पिकाची काढणी ३ ते ४ दिवसांनी करावी.
- * उन्हाळी भेंटी पिकाची तोडणी एक दिवस आड करावी.
- * गवार पिकाची काढणी करावी.
- * वेलरार्या भाजीपाल्याची काढणी वेळेवर करावी.
- * किड व रोगांचा प्रादुर्भाव आढळून आल्यास तज्ज्ञाच्या सल्यानुसार नियंत्रणाचे उपाय करावेत.
- * उन्हाळी टोमेटो पिकास आधार घावा त्यासाठी ताटी पद्धतीचा अवलंब करावा.
- * टोमेटो पीक फुलोरा अवस्थेत असल्यास व तापमान ३५° सें.ग्रे. चे वर गेल्यास फुलगळ व कमी प्रमाणात फलधारणा होते.
- * फुलगळ कमी करण्यासाठी व फलधारणेचे प्रमाण वाढवीण्यासाठी एन.ए.ए. या संजीवकाची व बोरेंग या सूक्ष्म अन्द्रव्याची फवारणी करावी. तसेच टोमेटोच्या शेतात्त्या चारही बाजूस व चार ओलीमधील जागी असेते फुलगळ उतार रंग, पोत, खोली, व्यवस्थापन व पीक पद्धतीमधून घेवून नव्याचा अपारिषदीक होण्यासाठी किंवा काळजीपुरवक घ्यावा लागेल याची कल्पना येते. कारण यामधून केवळ काही ग्रॅम माती तपासणीसाठी वापरली जाते व तिच्या तपासणीच्या निष्कर्षावर आधारित खतात्त्या शिफारशी केल्या जातात. फुलगळ मातीचा नमुना काळजीपुरवक काढावा.
- * मातीचा नमुना काळजीपुरवक घेवून नव्या घ्यावा तपासणीसाठी शेतात गेल्यानंतर प्रथम शेतीची पाणी करावी व जमीनीच्या प्रकारानुसार वनस्पती / पिकांचा रंग, वाढ भिन्न असेते, तसेच जमीनीच्या पृष्ठभागवरचा रंग देखील वेगवेगळा असेतो. उतारवरील जमीन भुक्ट रंगाची असेते, सखल भागातील काळी असेते फुलगळच उतार रंग, पोत, खोली, व्यवस्थापन व पीक पद्धतीमधून घेवून नव्याचा अपारिषदीक होण्यासाठी किंवा काळजीपुरवक काढावा.
- * एक सारख्या जमीनीतून नमुना घेताना काढी कचरा, गवत, पिकांची धसकटे व मुळे काढून टाका.
- * जिथे पिकाची ओलीमधीन नमुना घ्या.
- * नुकतेच खते टाकलेल्या जमीनी खोलगट भाग, पाणथळ जागा, झाडाखालील जमीन, बांधजवळील जागा, शेतातील बांधकामा जवळील परिसर कंपोस्ट खतात्त्या जवळपासची जागा अशा ठिकाणातून मातीचा नमुना घेवू नका.
- * सपाट पृष्ठभाग असलेल्या जमीनीक इंग्रजी V अक्षराप्रमाणे १५ ते २० सेंमीचा खड्हा घेऊन आतील माती बाहेर काढून टाक